

TABOR* izhaja vsak dan, razven nedelje in praznikov, ob 18. uri v danom naslednjem dne ter stane mesečno po št. K 20—, za inozemstvo K 40—, dostavljen na dom K 22—, prejemati v upravi h 20—, inserati po dogovoru.

Naroča se pri upravi TABORA* MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

TABOR

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, 1. nadstropje. Telefon intern. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje, desno. Telefon št. 24. Št. posiljevalni račun št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne odziva. — Rokopisi se ne vračajo.

Leto: III.

Maribor, sreda 22. februarja 1922.

Številka: 43.

Duševni delavec.

V današnji dobi, ko se opažajo v skoraj vseh evropskih državah znamenja globokega presnavljanja človeške družbe, je nastal nov problem — problem duševnega delavca. Duševni, intelektualni delavec je postal proletar in dere vedno v uboštvo. Dva sovražnika ima. Prvi je kapitalizem, ki je izkoriščal in še izkorišča sadove intelektualnega dela, energije in idealizem duševnega delavca, da utrdi svojo moč in oblast. Drugi sovražnik je manuelni delavec, ki intelektualca povsod tam, kjer ima popolno oblast, zapostavlja in proletarizira. Manuelni delavec ne priznava intelektualnemu delu niti enakopravnosti, tem manj še prvenstva. Duh, misel, organizatorično vodstvo — to so stvari, ki jih ročni delavec globoko podcenjuje. Duševni delavec, najsi deluje v tem ali onem poklicu, je v sedanjem materialističnem času samo ubog statist na velikem odru življenja. Manuelni delavec vidi v njem »buržuja«, kmet »gospodar«, dobičkar in verižnik »inteligenta« — slednji naziv je še najbolj resničen, pomeni pa toliko kot »napol hlapec — napol gospod«: hlapec v materijelnem smislu, gospod ali gospodar pa po bogatstvu svoje duše, svojega notranjega življenja. Duševni delavec čuti, da je v času propadanja нравnih in človekarsko-kulturnih vrednot ogrožen v svojem obstoju, zapostavljen in zanemarjen. Zato se danes v vseh večjih državah opažajo znamenja, da se skuša tudi duševni delavec osvoboditi in si zagotoviti svoje pravice tako napram kapitalizaciji, kakor napram organizaciji manualnih delavcev. Naravno je, da socialna zavest duševnega delavca sedaj še ni tako močna, da bi se z vso odpornostjo postavil proti vsem izkoriščevalcem, toda čim večje bo njegovo obubožanje, tem silnejše bo čutil potrebo močne, strnjene organizacije.

Te dni je objavil »Agrar Tagblatt« lep članek »Die Verarmung der geistigen Arbeiter«, s katerim se tudi v naši dnevni publicistiki načenja veliki socialni problem — problem duševnega delavca. Za danes prinašamo izvajanja tega lista v prevodu:

— Pred vojno je bilo telesno delo po svoji plači in socialni ceni daleč za duševnim delom. Smatrali so ga za nekaj, kar ni enakopravno in enakovredno z njim. Posledica tega je bil razredni boj, delavsko gibanje z vsemi svojimi številnimi stopnjami tja do končne zmage proletarskih stremeljenj. Po vojni si je ročni delavec pridobil moč in oblast ter po zaslugi svoje izborne organizacije postal činitelj, s katerim mora računati tako država kakor vsa javnost. Bilo bi pač zelo lepo in dobro, če bi pri tej zmagi ostalo. Žalibog pa se proletarsko gibanje ni ustavilo na tej točki. Ni krivda delavstva samega, da je tako, marveč krivda splošne reorganizacije socialnega življenja, ki se ni dala več zadržati in je nastopila kot posledica vojne. Namesto omalovaževanja telesnega dela, ki ga gotovo moramo obžalovati, je nastopilo podcenjevanje duševnega dela. Mi smo tedaj zamenjali en ekstrem z drugim.

V današnjem času, ko se vedno bolj uveljavlja materializem, izgleda, da telesno delo velja mnogo več kot duševno. To lahko opazimo na vseh področjih človeškega duševnega dela. Danes imamo vse polno raznovrstnih knjižnic, ki o njih duševni delavec 18. stoletja niti sanjal ni. Niso prešli 19. stoletja niti glasovi, da bolniški strežniki zahtevajo veliko več kot zdravniki, pod

Memorandum hrvatskega bloka v Rimu.

Prošnja za pripustitev k genovski konferenci. — Prošnja se predloži vrhovnemu svetu. — Ločena mnenja italijanskih listov. — Obsodba francoskih listov.

TIP Rim, 21. februarja. Kako doznajajo tukajšnji listi, je zunanje ministrstvo prejelo pred par dnevi memorandum Hrvatskega bloka s prošnjo za pripustitev zastopnikov Hrvatskega bloka k genovski konferenci kot zastopnikov suverena hrvatskega naroda. Memorandum je vzbudil v tukajšnjih političnih krogih veliko zanimanje. Ker italijanska vlada sama ne more odločevati o tem, naj se li Hrvatom ugoditi ter se jih dopusti k konferenci ali ne, je vlada sklenila, da se prošnja Hrvatskega bloka izroči vrhovnemu svetu zaveznikov, ki naj sam odloči o sprejemu ali odklonitvi.

TIP Rim, 21. februarja. Tukajšnje časopise razpravlja o memorandumu

Hrvatskega bloka ter o prošnji za pripustitev Hrvatov k genovski konferenci. Večina listov se zavzema za Hrvate ter poziva vlado, naj posreduje pri vrhovnem svetu, da se prošnji Hrvatov ugoditi. Drugi listi, posebno poluslužbeni pa odločno odklanjajo to prošnjo ter povdarjajo, da je hrvatsko vprašanje izključno interno jugoslovensko vprašanje.

TIP Pariz, 21. februarja. Tukajšnji listi poročajo danes o prošnji Hrvatskega bloka o pripustitvi Hrvatov k genovski konferenci ter brez razlike obsojajo tako početje Hrvatov. »Temps« pravi, da vrhovni svet prošnje niti ne bo vzel na znanje.

Iz včerajšnje seje narodne skupščine.

TIP Beograd, 21. februarja. Na včerajšnji seji narodne skupščine so bile prečitane razne interpelacije; poslanec Elbin Kristan je vložil interpelacijo na vojnega ministra glede čina (ranga) častnikov, ki so vstopili iz rezerve v aktivno službo, dalje poslanec Kopač na prometnega ministra glede zboljšanja položaja železničarjev in železniškega prometa.

Poslanec Stejić je interpeliral finančnega ministra radi odkupa duhana od proizvajalcev in dr Korun radi regulacije plač učiteljev na meščanskih šolah. Za prihodnjo sejo, ki se vrši jutri dopoldne, je na dnevnem redu poročilo finančnega odbora o zakonskem predlogu za dvanajstine za marec in april.

Iz seje ministrskega sveta.

TIP Beograd, 21. febr. Na včerajšnji seji ministrskega sveta, ki se je vršila po seji narodne skupščine, se je razpravljalo o ukazu glede prenosa kraljevske oblasti na vlado za časa kraljevega bivanja v Bukarešti. Nadalje so bili odobreni razni krediti. Med drugim je odob-

ril ministrski svet 2 milijona kron za zgradbo mostu čez Muro pri Veržeju, ki bo vezal Prekmurje z ostalim zaledjem. Nadalje je odobreno 150.000 dinarjev subvencije Narodnemu gledališču v Splitu ter 50.000 dinarjev za priprave za mednarodno konferenco v Genovi.

Administrativna razdelitev države.

TIP Beograd, 21. februarja. Na včerajšnji seji pododbora za administrativno razdelitev države v oblasti se je naglašalo, da je v interesu dela potrebno, da se spreminjevalni predlogi ne spravljajo v javnost ter je bila seja zato proglašena za tajno. Razprava bo bržkone

končana v desetih dneh. V popoldanski seji se je razpravljalo o oblastih Beograd, Bačka in Pottisje. Beogradu kot oblasti se priključi samo Zemun. O tem se bo še razpravljalo v plenarni seji. Prihodnja seja se vrši danes dopoldne.

Kralj Aleksander v Bukarešti

DKU Bukarešta, 20. febr. Kralj Aleksander je danes ob 11. uri dospel semkaj. Oficijelna zaroka se vrši danes popoldne v palači »Cotroceni«.

V Bukarešti ni revolucije.

DKU Bukarešta, 20. februarja. V inozemstvu razširjene vesti o revoluciji v Bukarešti so popolnoma izmišljene.

Madžarska državnopravna konferenca.

DKU Budimpešta, 20. februarja. Državni upravnik je za dne 22. t. m. sklical državnopravno konferenco, katere se udeležijo predsednik najvišjega sodnega dvora, pravni uradniki, univerzitetni profesorji, kakor tudi glavarji katoliške, evangelijske in reformistične cerkve. Konferenca bo sklepala o predlogih, ki jih je sprejel upravnik od vlade glede volilne pravice in o razpisu volitev. Konferenca bo vse predloge samo odobrila.

Nazadovanje železniškega prometa v Ameriki.

DKU Pariz, 20. februarja. »Chicago Tribuna« poroča iz Washingtona, da je v minulem letu nazadoval železniški promet v Zedinjenih državah za 23,3 odst. To je največji padec železniškega prometa Zedinjenih držav v enem letu.

Znižanje števila angleških admiralov

DKU London, 20. februarja. »Times« doznava, da se bo v avgustu l. l. znižalo število angleških admiralov od 92 na 77.

Povratek delegatov z washingtonske konference.

DKU Le Havre, 20. februarja. Danes je dospel semkaj francoska delegacija na washingtonski konferenci. Sarrant je izjavil zastopniku »Agence Havas«, da je prepričan, da je ostalo prijateljstvo Zedinjenih držav do Francije neskaljeno. Javnost je postopanje Francije kljub gotovih polemik razumela. Sarrant je h koncu še izjavil, da je Francija preveč miroljubna, da ne bi iz vsega srca želela in pripomogla do svetovnega mira. Kljub temu pa si mora zavarovati možnost obrane na morju in zvezo s kolonijami.

Iz Vilne.

DKU Vilna, 20. februarja. Deželni zbor je na svoji današnji seji sprejel s 96 proti 6 glasovom od politične komisije državnopravno izjavo.

katerih nadzorstvom delajo. Znano je, da se je ravnotežje med uradnikom in uradnim slugom premaknilo v korist sluga. Nobena skrivnost ni, da bi delavci, ki pometajo mestne ulice, po svojih mezdah preje spadal v status uradnikov kakor pa uradniki sami. — Vsak dan doživimo, da se lahko ročni delavec, tudi če je analfabet, v materijelnem oziru meri z vsakim duševnim delavcem; večkrat slednji ostaja globoko pod njim. Stradajoči vseučilišni profesor ali drugi duševno visoko stoječi človek ni danes nobena redkost, dočim se med delavstvom opaža širjenje luksusa. Ravno tako resnično kot obžalovanja vredno je dejstvo, da se mora duševni delavec baviti z vsemi mogočimi postranskimi poklici, ker bi sicer moral seči po revolverju ali vrvi. Revni dijaki, se čisto preživljajo na »način«, da po napornem dnevnem učenju sedajo za klavir v nočnih lokalih in zabavajo zabaveželjno »gospodo«. Marsikateri človek mora živeti za današnji položaj duševnih delavcev tako značilno »dvojno življenje«: po dnevu izvršuje svoj poklic, po noči pa si služi »doklade« z rokodelstvom. To je samo par primerov, ki nam pričajo o težkih razmerah v vrstah duševnega delavstva.

Malo jih je med duševnimi delavci katerih ne bi prizadela današnja splošna beda. Uradnik, vzgojitelj — bodisi vseučilišni profesor, dijak, literat, žurnalst, pogosto tudi umetnik, vedno pa znanstvenik in učenjak — vsi ti trpe na isti nevolji, tare jih enaka usoda. V materijelnem oziru so postali hlapci. Ne samo da se jih odrija in zapostavlja, temveč se polagoma bližajo popolnemu uboštvo. Pomanjkanje raste in v enakem tempu z njim tudi splošno obubožanje. Že dolgo so izčrpani njihovi prihranki, omare z obleko in perilom izpraznjene; navezani so na kredit in z njim vred lezejo v dolgove. Duševni delavec se s tiho rezignacijo vedno bolj umika v ozadje, sukeesivno se odreka vsemu, kar spada k ugodnemu življenju in na kar se je nekoč privadil; vedno skromnejši postaja in kmalu ne bo vedel več, kako naj se postavi, da drugim ne bo za spotikalo. Najprej je prišlo materijelno, realno stradanje, na to pa moralno, idealistično ali kakor se že imenuje. Danes se mora ravno tako odpovedati dobremu kosilu kakor dobri duševni hrani; zakaj oboje mu je nedosežno. — Medtem ko si lahko prekipčevalce ali verižnike brez večjega truda zasluži tisoče in tisoče, se duševno delo, ki zahteva mnogo noči brez spanja, večmesečno napenjanje možganov, ne plačuje niti toliko, kolikor iznaša provizija za par metrov svile. Takšno službo in žive vsi, katere je duševni delavec — učitelj, vzgojitelj — dvignil na površje, dočim se on vedno bolj potaplja v uboštvo in hlapčevstvo. Izgleda, da so porabljene krasne Schillerjeve besede: »Es ist der Geist, der sich den Körper bant«, pozabljene in pokopane in nič več resnične. Nikdo najbrž ne misli na to, da so zahteve duševnega dela istotako neizogibno potrebne kakor vse druge stvari.

Kje naj iščemo izhod? Družba nam ne bo pomagala, tudi država ne. Ne, od zunaj sploh ni pomoči. Pomoč lahko pride samo iz nas samih. Naša opomba v začetku teh izvajanj nam kaže pot: to je ona ista pot, katero so prehodili manualni delavci. Pot samopomoči pot močne organizacije, s katero bi si izsilili ono priznanje, ki ga sedaj duševnim delavcem ne priznavajo. Mi si ogremo sami priboriti veljavo, pre-

pričati druge, da smo neizogibno potrebni, mi moramo — kakor svojčas delavstvo — pokazati, da brez nas ne gre ravno tako kakor nekoč ni šlo brez pravih ocenjevanj telesnega dela. Organizacija je moč, če ji le uspe, da vkroji v sebi politično — strankarska nasprotja.

Ne da se utajiti, da kljub vsej še tako neugodni situaciji duševnih delavcev spijo v nas moči, ki bodo enkrat vzklije. Mi jih moramo vzbuditi, to pa nikakor ne gre brez nas, duševnih delavcev, marveč zgolj z nami in potom nas.

Dr. P. Strmšek:

Problem mariborskega gledališča.

Konec.

Pa tudi z reportarjem v tem pogledu ne moremo biti zadovoljni. V principu celo rad pritrdim Stritarju, ko trdi, da nam ne sme biti kraj, kamor zahaja o dobrih zimskih večerih mešan da si preganja dolg čas s praznimi šalami in nesluhimi burkami. (Zb. sp. V. 138.) Če trdi g. Lajovic pred par dnevi v »Jutru«, da država noče podpirati samo circenses, temveč duševni kruh kulture, ima seveda prav, a zaenkrat pač morda le za Ljubljano. Kjer pa je publika, ki jo je treba pritegniti šele v gledališče, tam ji je treba dajati tudi circenses, da bo začutila glad po duševni hrani. V tem pogledu se mariborski eksperiment ni obnesel in se je mnogo grešilo in zamudilo. Toliko blestečih del, ki bi gotovo ugodno vplivala na poset, se nahaja v reportarnem načrtu, a dosežanja izbira je bila skoraj povsem nesrečna. Da tudi trma, ki ponuja Strička Vanjo navzlic dvoglavi publiki, potem ko sta ga odklonili kritika in občinstvo — upravičeno ali neupravičeno — za to tukaj ne gre, ni na mestu, mora vsakdo uvideti.

Tudi ravno omenjene kritike ne morem prištevati one faktorje, ki bi bili pospeševali posečanje gledališča. Priznam pa kritiki pravico, da gleda in presoja umetnino kot tako in se ne ozira na druga, sicer pereča vprašanja, ki pa so v stanu kaliti kritikovo sodbo.

Koncem koncev pa je še vlada nekaj skrčila obljubljeno subvencijo, a jo, kakor čitamo, vendarle zopet vstavila v prejšnji višini ter s tem zopet po nepotrebnem begala vodstvo in igralce. Po vsem tem se končno res ne moremo čuditi, da šteje obisk drame od 2 do 40 oseb, le kaka dramska premijera se še dvigne nad ta maksimum. Obisk v opereti, ki je običajno precej dober, bi lahko dokazoval, da ekskluzivno gojenje ene same smeri v dramu ne more privedi boljših časov. Res je, da je treba publiko vzgojiti za pravo umetnost, a tega se ne doseže v

Najmodernejši način torture.

(Konec.)

Ako se lepoto kveč ne bo okoli oči, se uporabi fino iglo, ki žviža z bliskovito naglico gori in doli in igla, poleg tega da jo trese električna moč, je še sama električna. Pod vodstvom roke operatorja zbada igla v kožo kot šivalni stroj in spušča v slednjo še električni tok. Lepo po dnu črte gre igla in zbada ter trga kožno tkanino, kakor da je tam usnjena rokavica in ne živ človek. Prej omenjeno smrtno sredstvo blaži bolečine in nekaj pomaga k temu tudi zgovorni gospod Autard, ki govori:

»Ta igla, gospa, je pozitivno električni pol. Potom zbadanja s pozitivno električno iglo se ustvarja nova vezna tkanina. Guba tukaj je kakor jarek, tega je treba napolniti. Električni tok vrši to. Novo kožno tkanino napravlja in jarek se zmanjšuje. Z negativnim električnim polom bi dosegel haš nasprotno. Negativna elektrika nekako raztopi tkanino. Negativno iglo bomo rabili potem, ko bomo zmanjšali dvignjeno kožo med gubami.«

In ves ta čas se zbada igla v kožni jarek s svojo polno dolžino, pacijentinja se pa zvija na stolu, deloma od

par mesecih, predvsem pa je treba, da je nekdo tu, ki se hoče pustiti vzgajati.

Vpraša se torej, kaj sedaj? Za leto se bo dalo le malo kaj še doseči. V zgoraj naštetih nepravilnostih je vsaj delni ključ do rešitve. Gledališče mora postati udobno, cene primerne, repertoar pa privlačen. V gospodarstvo nimam letos absolutno nikakega vpogleda; zdi pa se, da bi se dali redni izdatki še nekoliko skrajšati, seveda v kolikor je dopustno štediti pri kulturnem zavodu. Tudi revija »Drama« najbrže preveč obremenjuje gledališke račune, tako da jo bo kazalo navzlic mnogim vrlinam opustiti, posebno sedaj, ko je opustilo celo drž. gledališče v Ljubljani iz istih razlogov svoj »Gledališki list«. Morda bi članki, kakršni so bili doslej v »Drami«, opozorili še marsikoga na gledališče, če bi jih prinašalo dnevno časopisje.

V zadnjih dneh slišim, da se pripravljajo za mariborsko gledališče novi aranžmaji. Po vseh izkušnjah zadnjih mesecev moram reči, da se jih bojim, ker ne bodo mogli ustreči nikomur in bodo le poostrižli razmere. — Da bi se izločilo gospodarstvo in poverilo eni, četudi v denarnem poslovanju verzirani in izborni kvalificirani moči, je nesmisel. S tem se poveča aparat, ustvari nevolja, nikjer pa ni garancij, da se bo obisk gledališča povečal. In v tem je zaenkrat rešitev iz krize, v kateri se nahaja mariborsko gledališče, če to priznamo ali tajimo.

Pripis: Gorenji sestavek je bil ravno namenjen v uredništvo, ko čitam v »Taboru« poročilo gosp. Meegerja, da sem najbrže jaz tisti, ki bo imenovan za administrativnega pomočnika pri gledališki upravi. Meni je pač ponudil ravnateljsko mesto mestni magistrat v mesecu juliju l. l., a kakkega državnega mesta še do danes nihče. Ker se za nobeno mesto doslej sploh nisem potegoval in mi je znano, da se vrše pogajanja z nekim doslej v tej zvezi javno še neimenovanim gospodom, smatram vest gospoda Meegerja za povsem neutemeljeno. P. St.

Občni zbor Jugoslovenske Matice.

Maribor, 20. februarja 1922.

Danes zvečer ob 20. uri je bil sklican občni zbor Jugoslovenske Matice, podružnice v Mariboru. Kljub velikemu številu članov (nad 2000) je bilo ob napovedanem času navzočih komaj petnajst članov. Ker je bil navzoč delegat pokrajinskega zbora J. M. v Ljubljani, ni kazalo obnega zbora preložiti. V smislu pravil se je vršil pol ure pozneje. Med tem se je nabralo še par članov, tako, da jih je bilo vsega navzočih le 52, kljub temu, da je bil občni zbor objavljen v vseh lokalnih in zunanjih listih.

nervoznosti in deloma radi bolečin, katerih se ne da povsem zatreti.

Koderkoli gre igla, tja pridrvi kri, da popravlja poškodovano mesto in gradi spodaj novo tkanino. Narava je skrbna, takoj gradi tam, kjer je neusmiljena igla trgala in baš to se hoče doseči. In ko je operator končal z eno gubo premakne iglo na drugo in proces se nadaljuje toliko časa, da so pretegne. Tako je prvi del operacije končan. Toda najhujše od vsega šele pride.

Ko je vsa koža »prešivana«, poda strežnica doktorju neko črno stvar, podobno debelemu svinčniku. En konec tega je z žico zvezan z elektrovodno žico. Ta črna stvar je žgalna priprava. V njej se nahaja mreža tanke žice, zavarovana nekoliko z azbestom. S to rečjo se sežge koža na obrazu.

Doktor namigne strežnici in ona obrne gumb. Takoj je žična mreža bliščeče razbeljena. Azbest je tako urejen na pripravi, da je mogoče le del toplote oddati.

In doktor začne sedaj z varno roko voditi žgalno pripravo preko tisočkrat prebodene kože. Koža se začne paliti in šumeti, kakor bi kovač pritiskal razbeljeno podkev na konjevo kopito. Zrak dobi duh po pečenem ali boljje paljenem mesu. Z desno roko pelje do-

Ob 21. uri je otvoril predsednik J. M. g. prof. Josip Ribarič zborovanje. V kratkih besedah je očrtal pomen in namen organizacije, težkoče s katerimi se mora boriti in njen napredok v zadnjem letu. Za krasen uspeh, ki ga izkazuje podružnica v minulem letu, ima največjo zaslugo odbor, ki je vedno enotno deloval. Pri njegovem delu ga je vedno in povsod podpiralo učiteljstvo; najbolj pa se zavedajo svoje narodne dolžnosti nižji uslužbenci. V organizaciji so včlanjeni stražniki, pazniki kaznilnice, ter tudi lepo število častnikov. Odbor se je trudil vsestransko poglobiti, ustanovili so se razni odseki, ki so si razdelili obširno delo.

Iz poročila tajnice, gđe. Poljančeve posnemamo, da se je število članov v zadnjem letu podvojilo. Lansko leto je štela podružnica 1390 članov, letos pa je včlanjenih 2650, med temi 84 ustanovnih članov. Na novo ustanovljeni dramski odsek je priredil več predstav, tako v Mariboru, kakor v okolici. Ustanovil pa se je tudi orkester in filatelistični odsek. Tekom leta je priredila JM več predavanj, ki so sijajno uspela.

Glasom poročila blagajnika je imela Matica v minulem letu nad 222.000 K dohodkov. Od tega se je poslalo pokrajinskemu zboru v Ljubljani 145.000 K, (podružnica sama ne sme razpolagati z denarjem), prebitek znaša skupno 15.926 K, dočim se je ostalo potrošilo za prireditve podružnice. Na predlog računskih preglednikov se je izrekla blagajniku za njegovo vestno in požrtvovalno delo zahvala.

Nato je poročal delegat pokrajinskega zbora JM v Ljubljani g. Mahkota o delovanju in organizaciji Matice v celi državi. Iz njegovega poročila je razvidno, da je Matica zanesla jugoslovensko misel v vse kraje naše domovine.

Pri volitvah novega odbora je bil g. prof. Josip Ribarič ponovno izvoljen za predsednika. Nadalje so bili izvoljeni: podpredsednica ga. Ivanka dr. Lipoldova, v odbor pa: gg. dr. Škapin, polic. nadz. Ivan Kralj, dr. Ferdo Müller, prof. dr. Ljud. Pivko, podž. Ivan Roglič, dr. Leop. Boštjančič, voj. pravoslavni župnik Prota Trbojevič, gđe. Ljud. Poljančeva, v. žel. nadz. Ivan Froje, nadučit. Josip Klemenčič, prof. Ivan Mravljak, učitelj Jože Malenšek, posojilniški uradnik Julče Novak, strokovni učitelj J. Herogout, namestniki pa gg. dr. Anton Medved, poštni urad. Zdravko Gorjup, Ivan Majhen, učit. Ana Tomažič, pol. nadzornik Andrej Filipovič in kaznilniški pristav Albert Zavodnik, za računsko preglednika pa gg. prof. Matej Dolenc in fin. tajnik Ivan Volčič.

Po volitvah se je v kratki debati povdarjala potreba, da se delokrog podružnice razširi osobito na obmejne kraje in na Prekmurje. Glede volitve delegatov za pokrajinsko zborovanje

ktor žarečo stvar preko obraza, v levi roki pa drži kepo pavole namočene v močni antiseptični tekočini. S tem hladno požgano mesto, razkužuje in istočasno lajša bolečine, katere mora pacijentinja prestajati.

To delo se vrši toliko časa dokler ni odgorjena vsa tista koža, ki je ohlapno visela na obrazu. Ako je pacijentinja dovolj junaška se tako spali tudi koža na vratu in ramenih — vse zato, da se potem pojavi tam lepa, zdrava, rožna koža deteta.

Po končanem paljenju da strežnica doktorju plast pavole, ki je bila namočena v raztopljenem vosku in v tistem vosku je zopet raztopljeno smrtno sredstvo, ki lajša bolečine, dasi jih ne more povsem zatreti. To pavolo se kakor mrtvaško masko pritisne preko obraza.

Pacijentinja trpi. Doktor ji zato vbrizga v kri dozo morfina radi česar zaspi in spi okoli dve uri. Ko se prebudi je treba nadaljevati s torturo, ker proces še ni končan. Paljenje samo je trajalo okoli eno uro, ali pa tudi več, kar je odvisno od tega, koliko kožne površine je treba spaliti.

Rečeno masko se vzame z obraza, na katerem se sedaj ne vidi kože nego golo meso. Ves obraz je treba zalepiti z redko pasto, ki je narejena iz tanične

se je pooblaštil odbor, da imenuje potrebno število delegatov. Ob 22. uri je predsednik zaključil zborovanje. Zanimivo moramo konstatirati, da je bilo ženstvo zastopano le s par častnimi izjemami. To je bilo prvo in upamo tudi zadnje zborovanje JM, katerega se je udeležilo tako pičlo število članov. Matici sami pa moramo k uspehu, ki ga je dosegla v minulem letu, najprisrčneje častiti in upamo, da se bo tudi v letošnjem letu zavedala svoje velike naloge.

Politične vesti.

* Pred neodvisnostjo Egipta. V soboto je sprejel kralj v avdijenci Lorda Allenbyja, ki bo predal sultanu lastno-ročno pismo kralja, v katerem poroča sultanu o rezultatu pogajanj o bodoči egiptovski ustavi. »Daily Mail« trdi, da predvideva ta ustava ukinjenje protektorata nad Egiptom, ukinjenje vojnih zakonov, osnovevanje egiptovskega zunanjega ministrstva in sklicanje konstituant. Lord Allenberg bo s tem poročilom odpoval v petek iz Londona.

Našim naročnikom!

Vsled neznosno naraščajoče draginje, ne le življenskih, ampak istotako tiskarskih potrebščin, posebno papirja, dalje mezd itd., smo prisiljeni tudi mi slediti zgledu drugih naših listov ter povišati naročnino za »Tabor«.

Od 1. marca dalje stane »Tabor«:
Po pošti 30 K mesečno.
Po pošti za inozemstvo 50 K mesečno.
Po raznašalki 34 K mesečno.
Posamezna številka . . 2 K.

Uprava »Tabora«.

Dnevna kronika.

— Shodi dr. Kukovca. V soboto zvečer je priredila demokratska stranka zborovanje v Dravogradu, v nedeljo dopoldne v Slovenjgradu, zvečer pa v Šoštanju. Na vseh treh shodih je poročal minister n. r. dr. Kukovec o političnem položaju in o potrebi koncentracije naprednega življa. Povsod je bila soglasno sprejeta sledeča resolucija: »Zborovalci z veseljem pozdravljajo klic voditelja demokratske stranke in svojega poslanca dr. Kukovca o nujni potrebi združenja narodnih in naprednih sil in poklanjajo temu pokretu tem večje zaupanje, ker je bil pod istim političnim vodstvom že pred 15 leti izvoljen v tem okraju prvi neodvisni napredni kmečki zastopnik. Vinko Ješovnik. Pričakuje, da se strnejo napredni činitelji z ozirom na velike gospodarske in socialne naloge k uspešnemu delu v samoupravah v enotno organizacijo. Poslancu dr. Kukovcu izrekajo zlasti z ozirom na njegov trud za združenje

kislina in lanolina, ali če je primernejše iz ruskega olja in vazelina. — Strežnica drži malo posodo s pasto, operator pa rabi dolg slikarski čopič iz najmekkejših dlake. Tega namaka v pasto in »prepleska« vso ranjeno in kožo prazno površino.

M. Autard pravi, da je to najvažnejši in najtežavnejši del procesa. To delo namreč povzroča na obrazu neznosno žgancje, radi česar obrazne mišice trepetajo in napravljajo tako nove gube. Če se to zgodi, tedaj je treba iti znova z iglo preko njih. Po veliki večini pa prenesejo ženske to z neverjetnim stoicizmom. Nobena mišica jim ne zgane na obrazu, dasi gredo skozi agonijo, ki je nepopisna.

Ko je končno to izvršeno, se po vsem obrazu nalepi koščke mehkega pergamentnega papirja. Vso bolno površino se zalepi s tem, kajti treba je zabraniti dostoj vsakemu prašku. Le oči, usta in nos ostanejo nezakrite. Ves obraz se potem skrbno poveže z dolgimi obvezami. Pacijentinja se pa položi na pripravljeno posteljo, kjer čaka takorekoč nepremično ozdravljenja.

Skozi devet dni ne sme govoriti, ne sme se nasmehniti, ne sme zganiti z obrvmi. Skratka ležati mora brezčutno in brezizrazno kot mrtič. Skozi cel

narodnih in naprednih sil svoje znanje. Vseh imenovanih shodov so se udeležili tudi zastopniki nasprotnih strank.

— **Delegacija ministrstva financ** javlja uradno: Petdinarski (dvajsetkronski) kankovci državne izdaje se bodo do 5. marca t. l. od davčnih uradov in finančne deželne blagajne brez nadaljnega sprejemali v plačilo, zamenjavali pa le v krajih, kjer ni podružnice Narodne banke in kolikor dopuščajo razpoložljiva sredstva. Pozneje, in sicer do 5. junija t. l. bodo pa ti organi samo še posredovali zamenjavo potom Narodne banke. Podrobneje določbe so razvidne iz razglašene delegacije od 20. dne februarja t. l., št. 255/V./Val., ki se priobči v Uradnem listu.

— **Sestanek male antante v Ljubljani.** Ožja konferenca zastopnikov male antante se vrši v dnevi od 25. do 27. t. m. v Ljubljani. Konference se udeležijo gg. dr. Beneš, Pašić in Ninčić. Prisostvoval bo tudi češkoslovaški poslanik v Beogradu g. A. Kalina.

— **Davidovič ozdravel.** Načelnik demokratskega poslanskega kluba g. Ljuba Davidovič, ki je bil zadnje tedne bolan, je ozdravel in se vrnil v klub.

— **Zopet razkrinkana laž.** Razni naši listi, ki radi pregrevajo vesti o naših in batinaštvu današnjega režima, so svojčas razkricali pravljico o nekem Božidarju Veljkoviču, katerega so grške oblasti po nalogu naše vlade aretirale kot komunističnega atentatorja Mladena Marinkoviča. Tega človeka so naši žandarji tako pretepli, da je tretji dan umrl. V zadnjem trenutku se je ugotovilo, da to ni bil Mladen Marinkovič, marveč delavec Božidar Veljkovič. Vsi so mislili, da je Veljkovič res mrtel in njegova mati v Beogradu se je oblekla v črno. Te dni se je pa Božidar Veljkovič živ in zdrav vrnil v Beograd ter podaja v „Politiki“ izjavo, da na vestih o njegovem „mučeništvu“ ni nič resnice.

— **Sentlenarski občinski urad in zbiranje vred še vedno rastoča nemškutarija.** Ali se je čuditi, da je tako? Velike trske nesnage bo še steklo v Gobovnico in v Velko, preden se bo spremenilo na bolje. Krivda pa ni samo tu, ampak posebno v Ljubljani. Na obč. stolih sedita strastna preganjalec nedolžnih žrtv iz l. 1914. in okoli njih se zbirajo naši „prijatelji“ in „prijateljice“ slovenskega pokolenja. Slovenska inteligenca gotovo polbarve švablja, da je groza. Ali tako vedenje vzgaja jugoslovenske državljane? Že prvi nastop našega župana se je glasil: „In Namen des Gesetzes verhaftet“, ko se je šlo pomiriti domačim vinjen fant na dan nabora. Pričemo je odgovoril nekdo pred obč. merno je vprašanje okr. glavarja glede kandidata za županski stolec, rekoč: „Ni bil Slovenec, pa tudi nikdar ne bo.“ In vendar je neki „Gospod“ pozdravil novega župana: „Bog se ji vliva v želodec mleko in redko juho. Ona ne sme niti z jezikom osliniti ustnice, to bi utegnilo napraviti novo gubo. Vsako raztegnjenje ali skrčenje obraznega mišičevja napravi sledove v plastični mladi koži, ki raste. Tako leži ona naprej, sama zre v strop in se vprašuje, če je vredno toliko pretrpeti za lepoto.“

In ko poteče devet dni, se prikaže gospod Antard s profesionalnim nasnehom na ustnih in odstrani obveze. Z njimi vred se odluči še stara koža, kakor se zgodi pri kači, ko se prelevi. In ko žena vstane, so prve njene besede:

„Hitro ogledalo sem!“

In ko uzre ona — morda štiridesletna žena ali starejša — svoj detinsko mladostni obraz, ki je še brez izraza in karakterja, tedaj ne zaželi morda, da bi imela nazaj svoj prejšnji obraz?

Vprašajte gospoda Antarda, in povedal vam bo, da se je že mnogokrat pripetilo, da je žena vsa vzhlicena in plavajoča v veliki radosti planila k njemu in ga začela poljubljati, da se je komaj ubranila.

Lepota! Za lepoto proda žena vse. Najpobožnejša je pripravljena za lepoto žrtvovati izveličanje svoje duše.

In zakaj vse to? Zaradi tistega skoraj odurnega dejstva — da bi se do nedelja moškemu svetu

živi prvega slovenskega župana. Sama farbarija! Tako važen obmejni kraj v tako nezanesljivih rokah! Naprednjaki, ne verjamite lažnjivcem, ampak hodite pri bodočih volitvah svojo pot brez kompromisa, kajti v doglednem času še itak ne bomo zmagali, zato so poklicani drugi, naša bodočnost je mladina.

— **Za pomoč Rusiji.** Včeraj je na beograjski univerzi predaval patrijarh Dositej o katastrofalni lakoti v Rusiji. Predavatelj je dejal, da je doslej umrlo na gladu toliko ljudi kot šteje Jugoslavija prebivalcev. Po predavanju je dijaštvo sklenilo zaprositi ministrstvo prosvete, da mu dovoli prirediti koncerte v korist stradajoči Rusiji.

— **Velika slovesnost v Bukarešti.** Povodom oficijelne zaroke našega kralja z rumunsko princezino Mariolo se vrši v Bukarešti velike slovesnosti. Kralj je bil na prvi rumunski postaji v Zombolji sprejet z vsemi častmi. Kralj odpotuje iz Bukarešte v četrtek.

— **Povišanje cen tobaka v Avstriji.** Avstrijska tobačna režija je nenadoma naznanila, da se čez 24 ur povišajo vse cene tobačnih izdelkov. Razume se, da je vsled te vesti nastal pravcati naval na „trafike“. Najbolj so poskočile cene inozemskim vrstam tobaka. Odslej stanejo princeze 30 K komad, egiptovske 40 K, a viržinijske 120 K komad.

— **Od mrtvih vstala.** Iz Londona poročajo, da se je v neki mali vasi blizu Londona zgodil sledeči nenavaden slučaj: Neka žena je povila zdravo moško dete. Tretji dan po porodu pa se je njeno zdravje nenadoma obrnilo na slabo, tako, da so morali poklicati zdravnika. Ko je zdravnik došel, je našel ženo v popolni nezvesti. Preiskal jo je ter končno konstatiral, da je mrtva. Odšel je domov, da izpolni mrtvaški list. Ravno, ko je hotel list izročiti javnemu funkcionarju v podpis, je prihitel za njim nek član družine umrle žene ter mu povedal, da je mrtva žena zopet oživila. Odhitel je nazaj in res našel ženo zopet živo. Poročal je o tem slučaju zdravniškemu društvu v Londonu ter izjavil, da v svoji tridesletni praksi še ni doživel takega slučaja letargije.

— **Evharistični kongres.** Papež je odredil, da se vrši mednarodni evharistični kongres dne 24. maja t. l.

Meščani!

V sredo, dne 22. t. m. se vrši v Bukarešti svečana zaroka Njegovega Veličanstva kralja ALEKSANDRA I. z Njeno Visokostjo romunsko princezo MARIJO. Prosim Vas, da ob tej priliki daste vidnega izraza svoji radosti in svojemu spoštovanju do vladarske hiše s tem, da ob prvem topovskem strelu ob 9. uri izvesite iz vseh domov zastave, a zvečer ob priliki vojaškega spreveda ob 19. uri pa osvetlite okna svojih stanovanj.

Grčar s. r., župan.

Mariborske vesti.

Maribor 21. februarja 1922.

— **Profituberkulozna Liga.** Na seji PTL, ki se je vršila v petek, je poročal predsednik, da se od vseh za Ligo naročenih tiskovin dovršena doslej edino le pravila, dočim propagandnih tiskovin še vedno ni bilo mogoče dobiti. Končnoveljavna oblika propagandnega lepaka, čegar sliko je izdelal ak. slikar g. pro. Cotič, je bila soglano sprejeta. Odbor je sklenil, izreči gosp. prof. Cotiču za njegovo krasno uspešno in namenu popolnoma odgovarjajoče delo zahvalo PTL. Zaradi tiska lepaka stopi predsedništvo Lige nemudoma v stike s tukajšnjimi tiskarnami „Sveta vojska“ je poslala dopis, v katerem pozdravlja ustanovitev PTL in jo prosi za podporo. Sklenilo se je nakupiti 500 izvodov od „Svete vojske“ izdane knjige, ki se bodo brezplačno razdelili raznim šolskim vodstvom za primeren pouk mladine. Na okrajne šolske svete se odpošlje prošnja z vabilom, naj izdajo vsem šolskim vodstvom nalog, da po vzoru velikih narodnih držav na določen dan v letu

prirade za mladino takozvano protituberkulozne in protialkoholne ure. Z enako prošnjo se obrne PTL tudi na ravnateljstva vseh srednjih in meščanskih šol. Zaradi uvedbe računskih listkov v prid PTL bostopil odbor vstike s predsedništvom zadruge gostilničar, je v Mariboru. V načelu se sklone končno, da se bo za PTL uvedlo vsak teden enkratno pobiranje darov v vseh gostilnah in kavarnah.

— **Predavanje „Ljudske univerze“** se vrši v petek dne 24. febr. 1922. ob 8. uri zvečer v prostorih kazine. — Predmet: Politično življenje in naziranje starega veka. Predava g. prof. I. Fava. Pridite polnoštevilno!

— **Sestanek napredne inteligence in akademikov** se vrši v četrtek dne 23. t. m. ob 20. uri zvečer v kmečki sobi Narodnega doma na obnem zboru podružnice „Prosvete“. Na ta sestanek opozarjamo vso napredno inteligenco našega mesta, zlasti pa starejšine „Prosvete“.

— **Sestanek vseh zadržnikov kovinarske zadruge v Mariboru** ter onih iz celega okrožja okrajnega glavarstva v Mariboru se vrši dne 26. februarja ob 9. uri dopoldne v restavraciji „Maribor“ na Grajskem trgu št. 1. Pridite vsi.

— **Mestno elektriško podjetje obvešča cenjene odjemalce,** da radi snajenja in popravil ukine v nedeljo 26. februarja t. l. tok na celotnem omrežju in sicer v času od 7.—10. ure dopoldne.

— **Mariborske banke** bodo jutri vsled proslave kraljeve zaroke poslovale samo do 11. ure.

— **Na kolodvoru umrl.** Danes krog pol 9. ure je prišel k osebnim blaginjam na glavnem kolodvoru 67letni železniški vpokojenec Simon Peršuh iz Cirkovec pri Mariboru. Ko je hotel kupiti vozni listek za Ptuj, se je zgrudil pred blaginjo mrtel na tla. Poklicani zdravnik dr. Frank je ugotovil, da ga je zadela kap. Prepeljali so ga v mrtvašnico.

— **Ponesrečena trgovina.** Nek Franjo Dominik iz Gornjih Porčičev, je prodal v Scherbaumovem mlaju 17 kg pšenice po 1650 K za kilogram ter dobil v svrhu izplačila tozadevno nakaznico. Predno pa je dvignil pri blaginji denar, so ga napadle skušnjave, katerim je po kratkem boju podlegel. Iz 17 kg je napravil na ta način, da je pripisal še eno sedmico, 717. Nato je poslal nekega postreščka z nakaznico po denar ter sprejel res za vseh 717 kg 11.830 K. Postreščku je plačal za pot 1050 K. Toda Dominik se ni dolgo veselil te sreče. Pri blaginji so golufijo kmalu odkrili in roka pravice je tudi Dominika kmalu nato spravila na varno.

— **„Nesebičen“ invalid.** Dne 18. t. m. je bil aretiran v Pesniškem dvoru stanujoči invalid Hinko Uhl, ki ga je že dalje časa zasledovala ljubljanska policija radi tatvine dveh površnikov in nekaj knjig na škodo invalidnega doma v Ljubljani. V Mariboru je bil stalen obiskovalec javnih lokalov, kjer je z nekim brezpomembnim potrdilom prosjačil pri gostih za darove za organizacijo invalidov. Obenem je prodajal tudi razglednice ter je na ta način zbral krog 60 tisoč kron, katerih pa seveda ni oddal organizaciji, temveč svojemu lastnemu žepu.

— **Lep poštenjakovič** je nek Franjo Weingerl, čevljar v Lajtersperku. Pred par dnevi je zmaknil v gostilni Verzel na Ruški cesti mesarskemu pomočniku Poklinceku iz Studenc, ki je pri mizi zadremal, iz žepa listnico, v kateri se je nahajal potni list in 1144 kron denarja, naka je seveda nemudoma izginil. Toda že 18. t. m. je bil v gostilni Ingolič aretiran. Pri njem so našli še 800 kron. Sprva je tatvino tajil, pozneje pa je priznal, da je listnico in potni list, ki jih je zakopal doma na smetišču, „našel“. Med tem pa so prišle na dan še druge neprijetne zadeve. Nek Alojzij Horvat je prijavil, da je dal pred par dnevi Weingerlu dva para čevljev v popravilo. Weingerl pa si je s temi čevlji popravil svoje vedno suho grlo. En par je zastavil za 100 K v neki gostilni, drugi par pa je prodal za 460 K, ki jih je seveda tudi pogljal po grlu. Oglasila se je tudi neka Izabela Stefanič, ki je prijavila, da je pred kakimi 14 dnevi dala Weingerlu v

popravilo par čevljev, vrednih 500 K, ki pa so neznano kam izginili. Poštenjakovič Weingerl je bil izročen sodišču.

— **Velika kavarna.** Ob 17. uri popoldne čajanka s koncertom v „Klub baru“.

Kultura in umetnost

— **Prosvetna knjižnica „Kluba naprednih akademikov“ v Celju.** Izšel je že drugi zvezek klubove prosvetne knjižnice, v kateri je ponatisnjeno predavanje g. rud. svetaika B. Baeblerja, ki ga je imel na celistem ljudskem vseučilišču z naslovom: Premog in vade sile. Knjižico, ki vsebuje na kratko najvažnejše podatke in glavne pojme o pomenu in izrabi premoga in vodnih sil in kateri je pridejana na koncu zanimiva statistika o vodnih silah posameznih držav s posebnim ozirom na vodne sile Jugoslavije, najtopleje priporočamo. Cena izvodu 1 dinar, s poštnino 10 par več. Naroča se pri „Klubu naprednih slovenskih akademikov v Celju“, Narodni dom.

— **Novi zapiski.** Izšla je februarjska številka mesečne revije „Novi zapiski“ in prinaša sledečo vsebino: 1. Jos. Petrič: Kriza političnih strank v Jugoslaviji. 2. K. Ozvald: Iz ljubezni do bližnjega. 3. I. A. G. Cvitičev: Govori i članci. 4. Dr. France Gorčič: O zmotnih sodbah. 5. Politični pregled: Abditus: Nova socialistična stranka v Jugoslaviji in njen program. — Paridromos: Cannes-Genova. — Abditus: Nemški neodvisni socialisti. — Avtonomijska politika ruske sovjetske vlade. — Avtonomija Prikrpatske Rusije. — As.: A vous la parole M. Poincaré! — 6. Gospodarski pregled: J. J. Statistika o svetovni zetvi. 7. Socialni pregled: Dr. France Gorčič: Koliko zavodov za gluhenost deca potrebuje v Sloveniji. Dr. France Gorčič: Nekoliko podatkov o slepi deci v Sloveniji. 8. Kulturni pregled: F. Livius: Da se ne pozabi.

Narodno gledališče.

Repertoar:

Torek 21.: „Pücher“, Ab. A.
Sreda 22.: „Dobri veliki čas“, Abon. C.
Četrtek 23.: „Ra-kolnikov“, Premije a. Proslava Dostojevskaja, Abon. A.
Sobota 25.: „Sovražnik ljudstva“, Ab. B.
Nedelja 26.: Ob 14 in pol: „Dobri veliki čas“, Otroška. Ob 19 in pol: „Pajka kr“, Lev.

Sokolstvo.

— **Maškerada „Sokolskega društva v Mariboru“** se vrši 25. t. m. v vseh prostorih Nar. doma. Za vsestransko zabavo je poskrbljeno. Plesateljina mladina bo prišla na svoj račun in tudi prijatelji dobre kapljice jo bodo dobili po prilično nizki ceni. Sicer pa se je mislilo tudi na sladkosti in kruče; posebno okusna bo turška kava. Maske naj bodo decentne, sploh take, da se ne bo imel nihče izpodtikati na njih. Vabila bodo kmalu razposlana; kdor ga slučajno pomotoma ne dobi, temu bo dana prilika, da si ga pravočasno oskrbi. — Zdravo!

— **Češka obec sokolská za telovadno dolžnost.** Na zadnji odborovi seji COS je bilo sklenjeno, da se uvede za vse članstvo dolžnost telovadbe. Vsak Sokol mora telovaditi. Telovadna dolžnost se ravna po starosti. V prvi skupini je članstvo od 18. do 26. leta, ki se mora najmanj dvakrat na mesec udeleževati rednih telovadnih vaj. Za članstvo od 27. do 35. leta je telovadba obvezna v poletnih mesecih (april — september). Za starejše člane se bo telovadna dolžnost določila naknadno. Te dolžnosti so oproščeni člani, katerim zdravstveno stanje, poklic ali kak drugi tehtni razlogi onemogočejo prihod k telovadbi.

Kino.

— **Mestni kino „Modra smrt“,** drama v 5. činih se predvaja v torek, sredo in četrtek.

— **Prvi kitajski film.** V Sanghaju se je osnovalo filmsko podjetje „Ming-Metion Picture Co“. To podjetje je pred kratkim dovršilo prvi kitajski film, v katerem nastopajo sami Kitajci, med njimi kitajski filmska zvezda Tsen Mai.

GOSPODARICA SVETA.

Avanturističen roman. Spisal: Karl Figdor. Prevel: R. R.

(Dalje.)

(16)

»... Kako težko mi bo ločiti se od njih... Ali druge rešitve ni! Mora se zgoditi...«

Dnevnik mi je padel iz rok in vse moje telo je pretreslo krčevito ihtenje.

Tako je torej končal moj oče! Tudi njega je spodil brez usmiljenja, kakor mene!

Dolge ure sem sedela tako. Že zdavnaj je ugasnil dan, napočila je noč. Končno sem vstala, prižgala luč ter pričela zopet listati po očetovem dnevniku. Iz njegovih beležk so dihalo njegove besede, žive kakor nekoč.

Tedaj sem našla v neki beleški, vnešeni davno pred katastrofo, sledeče poglavje:

»Od našega pekinskega poslanika je prišlo danes na naš urad daljše pismo. Iz njega sem si izpisal par stvari, ker so si mi zdele silno zanimive. Drugi se za to pismo niso zanimali, smatrajoč poročilo za navadne fantazije. Jaz pa mislim, da je na celi sviri vendar le nekaj resnice. V prejšnjih letih sem se mnogo pečal z zgodovino židovskih preseljevanj. V zgodovini ni zanimivejšega poglavja, kakor je to. Tri leta po razdejanju Jeruzalema po cesarju Titu, leta 73. po Kristusu, so, kakor sem ugotovil, odpotovale nekatere židovske družine čez Perzijo, Korosan in Samarkand na Kitajsko ter se tam naselile. Sedaj piše poslanik, da je slišal od nekega domačega pastora iz središnih kitajskih provinc, da se nahaja v neki, tamkajšnji židovski koloniji in sicer v Kaj-Feng-Fu, še danes nek pergament iz časov kralja Salomona, na katerem je opisan poset sabanske kraljice v Jeruzalemu in iz katerega je natančno razvidno, kje se nahaja danes že davno pozabljeni in še vedno nerazkriti zlati Ophir, tudi katerim je vladala nekoč lepa kraljica. Ako je resnica, kar je na pergamentu zapisano, početi se mora nahajati se dandanes v daljnem in pozabljenem Ophiru velikanski zaklad kraljice, katerega je bila skrila pred svojimi sovražniki pred njenim padcem. Na vsem tem je lahko veliko resnice; želi bi, da bi mogel sami odpotovati na Kitajsko. Vseh skrbi bi bilo potem konec. Kdor bi dvignil zaklad sabanske kraljice, bi bil gotovo najbogatejši človek na svetu...«

Odložila sem knjigo. Polastile so se me sanje, tako čudežne in neverjetne, tako velike in visoke, da se mi je pričelo vrteti v glavi. Ali ne bi bilo mogoče teh sanj uresničiti? In nenadoma se je vzbudilo v meni spoznanje: Jaz sem tista, jaz edina, katero je določila usoda, da dvigne zaklad sabanske kraljice! Čemu naj bi sicer prišla v roke ravno meni ta skrivnostna vest, da je bil ravno moj oče v stanu radi njegovih stoletnih študij spoznati verjetnost tega poročila?

Ako se hočem maščevati nad onim, ki me je uničil, potem moram storiti to samo na lastno roko: postavim potonj mu ni mogoče priti do živoga. Kdo bi mi še verjel, če bi se dvignila proti njemu. Celo zastopniki pravice so njegovi prijatelji. Njegovo veličansko premoženje mu omogoči podkupiti ali pa odstraniti vsakega, ki bi se hotel postaviti proti njemu.

Zaklad sabanske kraljice bi me edini privedel na pravo pot. Biti bi morala prosta in neodvisna in ravno tako bogata kakor on, ali pa še bolj, ako bi se hotela maščevati nad njim. Toda, kako naj dosežem to? Kako naj pridem revna in brez sredstev na Kitajsko? Cele dneve in dolge noči sem si ubijala glavo s tem vprašanjem. Končno sem se domislila: ako hočem priti tja, potem moram dobiti tam kako službo. Skrbno sem prečitala vsak dan časopise. Nazadnje sem nekega dne našla, kar sem iskala. Bogat trgovec na Kitajskem je iskal mlado odlično Evropejko, ki naj bi proti visoki plači poučevala njegove otroke angleščino. Potni stroški so bili plačani.

To je bilo, kar sem hotela. Angleško govorim kakor svoj materni jezik. S še poslednjim denarjem sem hrzajavila v Kanton. Kmalu sem dobila istotako hrzajavno odgovor, da sem sprejeta, kakor tudi poročilo, da naj dvignem pri neki banki za pot potreben denar. S prvimi sibirskim vlakom sem se odpeljala proti Pekingu.

Kako sem potovala iz Tien-Tsina proti jugu, veste, kakor tudi ostalo.

Mavda je končala.

Pred njo sedi Kien-Lung, Kitajec, s povešeno glavo, prevzet od žalostne usode te ženske, katero mu je bila ravniokar razložila, brez prikrivanja, do zadnje podrobnosti. Hvaležen ji je za to veliko zaupanje. Obenem pa ga je tudi groza pred spoznanjem, da je Mavdino srce bolno od prevarane in onečastene ljubezni... da bo ozdravilo komaj takrat, ko bo zabrijano vse, kar je nad njo zagrešila preteklost.

Počasi prime njene bele roke ter jih nežno pritisne na svoje ustnice.

(Dalje prihodajči.)

Glavni urednik: Radivoj Rehar.

Odgovorni urednik: Rudolf Ozim.

Mala oznanila.

Kontorista ali kontoristinja slov. in nemškega jezika, strojepisja in knjigovodstva zmožno moč sprejme z 15. marcem t. l. s celo oskrbo v hiši paromlin J. Zdravec v Središču. Ponudbe z navedbo dosedanjega službovanja in zahtevkom plače je vposlati imenovanemu. 265 2-1

Pošteno raznašalko peciva sprejme Parna pekarna na Glavnem trgu. 263 2-1

Pianino, prvovrstni predvojni instrument, ena spalna soba in pohištvo za kuhinjo z kuhinjskim orodjem, dobro ohranjeno, na prodaj. Naslov v upravi. 264

Več gospodov in gospodičen se vzame na hrano. Koroska cesta 18. 268 3-1

Išče se za močnejšo večjo damo obleko za masko na posodo. Ponudbe pod „Maska“ na upravo lista. 270

Trgovina na prometnem kraju s stanovanjem se takoj odda. Naslov pove uprava. 269

Vzajem posestvo v najem za dobo petih let. Naslov pove uprava „Tabora“. 257 5-2

Kupi se glasovir, pianino in orkestrion. Restavracija Maribor, soba št. 10. 258 22-

Danes!

VELIKA KAVARNA

Danes!

popularni KONCERT

velikega orkestra prof. E. KUBICEKA.

NOV PROGRAM.

— 262 —

NOV PROGRAM.

15 daljnogledov in 3 foto. Žepne ure, precizijske in stenske popravila najsolidnejše tvrd-
vračja Maribor, soba št. 10. ka R. Bizjak, Maribor, Gospo-
259 2-2 ska ulica 16. 64

Na drobno **Trgovina** Na debelo
emajlove, steklene, porcelanaste in majolične posode se priporoča cenj. občinstvu. 184
Albert Vicel, Maribor, Glavni trg 5.

Pozor! Dame! Pozor!

250 Dospeli so zopet najnovejši vzorci (modeli) za damske slamnike pomladanske sezije. — Velika zaloga damskih, moških klobukov in slamnikov. — Sprejema se v popravilo in preoblikovanje (moderniziranje) vse vrste klobukov in slamnikov. — Modistinje znaten popust.

Ivan Kvas, izdelovalni a klobukov in slamnikov
MARIBOR, Meljska cesta 74.

Rafinerija mineralnega olja

v Dravskem Brodu pri Dravogradu,

ki je bila leta 1859 ustanovljena kot tovarna za izdelke iz smole in masti in leta 1896 razširjena v rafinerijo mineralnega olja, uljudno naznanja, da je centralo v Mariboru, ki je skozi dve leti obstojala, opustila in da bode svoja opravila in naročbe pod tvrdko

DRAVOGRAĐSKA RAFINERIJA MINERALNEGA OLJA G. GOŠČ sen.

naprej vodila — Cenjena naročila naj se naslovijo na imenovano tvrdko v Dravogradu-Meži. K temu se pristavlja, da nima nobena druga tvrdka kake rafinerije mineralnega olja v Sloveniji.

228 3-2

POTNIKE ali ZASTOPNIKE

išče velika tovarna likera, rum, konjaka in ostalih spirituoza. Ponudbe z obvestilom, v katerem kraju pozna reflektant največ mušterij, poslati na naslov: Poštanski pretinac 41, Zagreb, glavna pošta. 236 10-6

:: Oblačilnica za Slovenijo r. z. z o. z. v Ljubliani ::

!! Izključno češki izdelki !!

priporoča ogled svoje zaloge manufakture.

!! Izključno češki izdelki !!

Ravnokar prispeva blago od mnogih čeških tovarn. Prispela je tudi izbrana zaloga damskega blaga

:: od brnske tvrdke STIASSNY & SCHLESINGER. ::

Glavno skladišče v „KRESIJI“, I. nadstropje. — Poseben vhod iz Lingarjeve ulice št. 1. Detaljna prodajalna v Stritarjevi ulici št. 5. — 83 — Podružnica v Somboru.